Dosarul nr. 1r-125/2024 I instanță
Nr. comp. 1-23031193-06-1r-25072024 Judecător Brînza Andrei

Judecătoria Cimișlia
sediul Leova

D E C I Z I E

10 decembrie 2024 **mun. Comrat**

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Starciuc Ștefan
judecătorii Colev Grigori şi Fujenco Dmitrii

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris împotriva sentinţei Judecătoriei Cimişlia, sediul Leova din 09 iulie 2024 în cauza penală privind acuzarea lui

Ciolac Boris Zaharii, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii incomplete, este divorțat, este supus militar, anterior judecat, fără grad de invaliditate, fără distincții de stat, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal,

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la Judecătoria Cimișlia, sediul Leova de la 28 februarie 2023 până la 09 iulie 2024. (f.d.147 vol. I, 54-65, vol. II)

Judecătoria Cimișlia, sediul Leova a pronunțat sentința la 09 iulie 2024. (f.d. 54-65, vol. II)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Comrat la 25 iulie 2024. (f.d.79, vol. II)

Procedura citării legale a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, audiind participanții la proces, asupra recursului în cauză,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 09 iulie 2024, Ciolac Boris Zaharii s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal și s-a condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa în formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a explicat condamnatului Ciolac Boris Zaharii că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se va înlocui cu închisoare, calculând-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Sentința în partea executării pedepsei aplicate lui Ciolac Boris Zaharii s-a expediat organului de probațiune conform competenței teritoriale.

Corpul delict anexat la dosar, și anume: un CD-R cu înregistrările video, care este anexat la cauza penală, după intrarea sentinței în vigoare, s-a dispus a fi păstrat la cauza penală.

S-a aplicat față de Ciolac Boris Zaharii, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, până când sentința va deveni definitivă.

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, la 26.10.2022, în jurul orelor 23:40, conducând autoturismul de model „Seat Inca” cu numărul de înmatriculare *****, pe strada centrală din satul Colibabovca, raionul Leova, a fost stopat de către colaboratorii INSP, Marian Ilie și Ciorbă Petru care în timpul verificării actelor purtând discuții cu conducătorul mijlocului de transport, de la ultimul se simțea miros specific de alcool din cavitatea bucală, astfel, de către colaboratorii de poliție i-a fost propus conducătorului Ciolac Boris Zaharii pentru a efectua examenul alcooltest în vederea aprecierii gradului de ebrietate cu aparatul „Drager”, însă acesta a refuzat și s-a eschivat de la efectuarea examinării alcoolscopice.

Astfel, acțiunile lui Ciolac Boris Zaharii, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 264[1] alin.(3) Cod penal, după indicii *,,Refuzul şi eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei”*.

La 18 iulie 2024, nefiind de acord cu sentinţa în cauză, avocatul Șcheau Igor în interesele lui Ciolac Boris a depus recurs, prin care a solicitat, admiterea prezentului recurs, casarea integrală a sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 09 iulie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind rejudecarea cauzei în prima instanță, deoarece erorile admise de prima instanță nu pot fi corectate în recurs, iar prima instanță urma a dispune admiterea plângerii depuse de apărare, conform art. 297 alin. (4) CPP, anularea ordonanței din 28.11.2022 emisă de procurorul-șef al Procuraturii raionului Leova, Panea Eduard, prin care plângerea depusă conform art. 299^1, 299^2 CPP împotriva ordonanțelor din 03.11.2022, 07.11.2022 și 17.11.2022 menționate mai jos, a fost respinsă, constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței procurorului în Procuratura raionului Leova, Oleg Cernenchi din 03.11.2022, prin care, cu încălcarea dreptului la apărare a lui Ciolac Boris, a fost respinsă cererea privind renunțarea de la serviciile (oricărui) avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței din 07.11.2022, emisă de procurorul în Procuratura raionului Leova, Oleg Cernenchi, prin care, în lipsa dovezii citării legale a învinuitului, este dispusă aducerea silită a acestuia, constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței de punere sub învinuire din 04.11.2022, comunicată în lipsa învinuitului pe 07.11.2022 și în prezența apărătorului, pe 17.11.2022, emisă de procurorul în Procuratura raionului Leova, Oleg Cernenchi prin care numitul Ciolac Boris a fost pus sub învinuire, în mod ilegal, în temeiul art. 264 ind. 1 alin. (1) CP, cu încălcarea termenului maxim de 48 de ore, în care urma a-i fi înaintată acuzarea, expus de art. 282 alin. (2) CPP; dar și participării unei persoane în calitate de traducător, cu încălcarea rigorilor (imperative) ale legii, constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței din 24.11.2022 emisă de procurorul în cadrul Procuraturii raionului Leova, Oleg Cernenchi prin care plângerea împotriva ordonanței din 03.11.2022, menționată mai jos, a fost respinsă, constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței din 03.11.2022, emisă de ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Leova, Victor Camerzan, prin care, în lipsa dovezii citării legale, este dispusă aducerea silită a lui Ciolac Boris, constatarea inadmisibilității cu excluderea din materialele dosarului, penal, ca fiind dobândite cu încălcarea gravă a CPP, a următoarelor piese din materialele cauzei penale:

- certificatul din 18.01.2022 (f.d. 16);
- certificatul din 24.12.2021 (f.d. 17);

• certificatul BÎTDCA Leova din 31.10.2022 (f.d.40); achitarea inculpatului Ciolac Boris din motivul lipsei faptului infracțiunii vizate în acțiunile acestuia sau încetarea procesului penal la caz, datorită nulității ordonanțelor menționate supra. (f.d.68-78, vol. II)

În susținerea recursului înaintat, a indicat că sentința primei instanțe se bazează pe aprecierea greșită a probatoriului cauzei penale, ignorarea probelor care dovedesc lipsa faptei de eschivare a inculpatului de ia testarea alcoolscopică și totodată dovedesc necesitatea achitării acestuia. Motivația sentinței contestate, se bazează în principal pe teza că declarațiile martorilor acuzării ar colabora cu probele acuzării prezentate în materialele cauzei penale și că aspectele invocate de inculpat urmează a fi privite sub un unghi critic.

Menționează că pe parcursul judecării cauzei raportând materialele cauzei penale acumulate la faza de urmărire penală cu cele examinate în ședința de judecată, rezultă că anume declarațiile prezentate de martorii acuzării urmează a fi apreciate ca fiind neveridice și totodată ca fiind contrare altor piese probatorii din materialele cauzei penale, și anume înregistrărilor video prezentate atât de apărare cât și anexate din oficiu de organul de urmărire penală.

Indică că din probatoriul menționat rezultă contrariul celor reținute de prima instanță și anume faptul că Ciolac Boris sub nicio formă și niciun caz nu a comis fapta de eschivare de la testarea alcoolscopică, în mod repetat de mai multe ori a comunicat colaboratorilor de poliție despre faptul că va trece testarea alcoolscopică, a introdus aparatul etilotest Drager în cavitatea bucală și a început de a trece testarea alcoolscopică, adică de a sufla în acest aparat și ulterior a răspuns la un apel telefonic, după care colaboratorii de poliție i-au refuzat continuarea procedurii de testarea alcoolscopică, fără a dispune de careva temeiuri legale.

Drept consecință, colaboratorii de poliție au depus două rapoarte eronate pe numele conducerii acestora care au stat la baza pornirii prezentei cauze penale și respectiv expedierii acesteia instanței de judecată.

Mai indică că toate aceste abateri admise de prima instanță, au dus la concluzia eronată a probării eschivări de la testarea acoolscopica în persoana inculpatului și la pronunțarea greșită a unei sentințe de condamnare fapt care impune intervenția instanței de recurs în condițiile legii, din considerentele care succed.

Remarcă că prima instanță a admis următoarele abateri de fapt și de drept, și anume:

- Prima instanță *nu a admis demersurile de reclamare a probelor*, prin care apărarea a încercat de a demonstra lipsa pregătirii profesionale a angajaților INSP al IGP al MAI din speță, pentru folosirea etilotestelor Drager, contrar art. 6 par. 1 al CEDO și art. 157 CPP, de dispunere a expertizei tehnico-informationale, prin care apărarea a încercat de a proba despre ilegalitatea și inadmisibilitatea mijlocului de proba video, contrar art. 142-145 CPP, plângerea depusă conform art. 297 alin. (4) CPP de inculpat, admiterea căreia condiționa încetarea procesului penal, prin prisma art. 275 pct. 9) și 391 CPP, fapt care impune rejudecarea cauzei penale vizate în prima instanță;

— Prima instanță nu s-a expus, în genere, pe marginea argumentelor de fapt ale apărării, în sensul achitării inculpatului, asupra actelor care confirmă că angajații de poliție nu erau pregătiți pentru folosirea utilajelor Drager, contrar art. 101 CPP, declarațiilor inculpatului care nu au fost citite în prima instanță, contrar art. 368 CPP și nu au fost puse la baza sentinței, prima instanță ignoră, în totalitate, argumentele de fapt și probatorii ale apărării expuse și în pledoariile apărătorului, abateri care impun rejudecarea cauzei în primă instanță;

— Abaterile admise de prima instanță prin prisma rigorilor art. 365 CPP, impun o cercetare judiciară suplimentară, cu examinarea, în mod contradictoriu, a probelor din materialele cauzei, sarcini care nu pot fi realizate în recurs, impunându-se rejudecarea cauzei în primă instanță, prin prisma art. 449 alin. (2) lit. c) CPP.

În opinia părții apărării în prezenta cauză, pe lângă faptul că instanța de judecată a ignorat ilegalitatea dobândirii mai multor mijloace de probă (art. 94 CPP), a ignorat și legalitatea actelor procesuale prin care să oferă calitate procesuală a inculpatului (art. 63, 66 CPP), a copiat o bună parte a rechizitoriului cauzei penale, doar a inclus textul declarațiile martorilor și expunerile părții apărării în plângerile depuse, însă fără a le analiza judiciar.

Lecturând sentința contestată, rezultă că nici un mijloc de probă care este inserat de instanța de judecată nu este analizat prin perspectiva învinuirii și argumentelor ambelor părți ale procesului penal, instanța doar le enumeră textual, fără a le face o analiză, care este indispensabilă, pentru motivarea unui act judecătoresc dispoziție în procesul penal (art. 385, 393, 394 CPP).

Astfel, indică că sentința contestată nu corespunde rigorilor impuse de dreptul la un proces echitabil al inculpatului și prezintă un act arbitrar (art. 6 par. 1 al CEDO)

Apărarea consideră că, dincolo de orice dubiu rezonabil, partea acuzării nu a putut proba existența faptului și elementelor infracțiunii de care este învinuit inculpatul, la caz se atestă mai multe probe inadmisibile în procesul penal și încălcări de procedură care viciază cu nulitatea actelor procesuale și impuneau totodată încetarea procesului penal (art. 275, 391 CPP).

Or, încetarea procesului penal, în nici un mod, nu a fost examinată de prima instanță în sentința contestată cu apel.

În astfel de condiții se impune intervenția instanței de recurs pentru casarea sentinței contestate și rejudecarea cauzei în prima instanță în scopul înlăturării carențelor admise de instanța de fond, din motivele indicate în continuare.

Indică că în prezenta cauză se atestă lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) CP în privința inculpatului Ciolac Boris, adică aspectul că inculpatul nu a refuzat de la efectuarea testării alcoolscopice și prelevarea probelor de sânge, la 26.10.2022 vizată în speță, ceea ce impune achitarea acestuia, din considerentele care urmează.

Astfel, indică că conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpatul Ciolac Boris, este acuzat de faptul că, pe data de 26.10.2022, în jurul orelor 23:40, cet. Ciolac Boris, conducând mijlocul de transport de model „Seat Inca”, cu n.î. *****, pe una din străzile sat. Colibabovca, r- nul Leova, fiind stopat de colaboratorii de poliție în cadrul verificării actelor, ultimul a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport de ebrietate, astfel fiindu-i propus efectuarea examenului alcotest cu alcotestul „Drager 6820”, la care ultimul a refuzat categoric, totodată a refuzat de a se deplasa la SR Leova pentru a preleva mostre de sânge.

În cadrul cercetării judecătorești, în aspectul privind procedura testării alcoolscopice, martorii au comunicat următoarele (în partea relevantă), după cum urmează:

— Marian Ilie și Ciorbă Petru au comunicat despre faptul că învinuitul ar fi refuzat de la testarea alcoolscopică, dar nu au putut comunica prin ce acțiuni anume. Nici unul dintre acești doi martori, care sunt angajați ai INSP al IGP al MAI, nu au putut comunica cu ce cuvinte anume și cum au explicat inculpatului Ciolac Boris despre modalitatea concretă de testarea alcoolscopică, adică despre

modalitatea concretă de a sufla în aparatul Drager și cum anume. Ambii martori au comunicat că inculpatul, nici verbal și nici în scris, nu a expus careva refuzuri de la efectuarea
procedurii de testare alcoolscopică, nu s-a împotrivit acestei proceduri, nu s-a eschivat, în genere, de la angajații de poliție și de la fața locului. Ambii martori au comunicat că nu au sesizat despre un careva refuz al inculpatului de la prelevarea probelor de sânge, pentru stabilirea alcoolemiei. Au comunicat că procedura la fața locului și discuția cu inculpatul a avut loc în limba de stat, pe care inculpatul nu o posedă. Nu au fost luate explicații scrise nici de la inculpat și nici de la martorii oculari și careva civili nu au fost atrași, în calitate de martori asistenți, pentru întocmirea și semnarea de careva acte la fața locului. Au accentuat că inculpatul a suflat în aparatul Drager, după cum a înțeles, dar nicidecum nu a manifestat un refuz de a sufla în acest aparat nici verbal și nici în alt mod. Confirmă că după finisarea procedurii de testare alcoolscopică, inculpatul a fost somat despre interdicția de a conduce, mai departe, unitatea de transport vizată și despre faptul că automobilul său va fi reținut și plasat în regim de parcare specială, sub controlul organului de poliție. Au confirmat despre prezența martorilor oculari și anume Cantarji Nicolae, Racovcen Fiodor și Vodincear Petru, care au fost prezenți pe durata întregii interacțiuni cu inculpatul și cunosc foarte bine evenimentele de la fața locului. Ambii martori nu au putut comunica cine concret, cum, prin ce mijloace tehnice și în ce perioadă de timp, ar fi efectuat înregistrări video la fața locului și nici modalitatea transmiterii acestora către OUP precum și de informare a terților despre aceste înregistrări. La toate întrebările apărării, deși au oferit răspunsuri foarte detaliate la întrebările acuzatorului de stat, în mod-foarte dubios, nu au putut oferi răspunsuri clare la întrebările apărătorului, menționând în mare parte că „nu țin minte” sau nu „își amintesc” aceste aspecte de fapt, ceea ce denotă caracterul secvențial, nesinser și „oritentat spre acuzare” al declarațiilor acestor martori.

— Declarații similare au fost oferite de martorii acuzării: Cantarji Nicolae, Racovcen Fiodor și Vodincear Petru, care au confirmat cert despre faptul că inculpatul nu a manifestat un refuz de la testarea alcoolscopică nici de la prelevarea probelor de sânge, nerealizând acțiuni privind refuzul de la aceste proceduri sau eschivarea de la fața locului, deși toți cei martori au fost prezenți în nemijlocita apropiere cu locul unde a avut loc interacțiunea cu angajații de poliție, în sensul celor menționate supra.

Consideră că în sensul aspectelor de fapt ale speței, rezultă că nu au fost acumulate probe care a demonstra faptul că Ciolac Boris ar fi refuzat de la efectuarea testării alcoolscopice din speță sau de la prelevarea probelor de sânge pentru stabilirea alcoolemiei.

Prin prisma probatoriului cauzei penale vizate, se impune concluzia lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) CP în privința lui Ciolac Boris, fapt care impune achitarea acestuia din următoarele considerente:

Fiind audiat, inculpatul a comunicat instanței de judecată că: *„С 1969 года имею водительски) права категории В и С. Я владею автомобилем модели Caddy Inca с 2000 года, a.f. 2000 26.09.2022, в пос. Колибабова, р-ну Леова, вместе с Кантарджи Н., Раковчен Федором и Водинчаром Петром, я пил вино 200 мл, с 22:00 до 00:00, после рабочего дня. Отпив вина я направился из своего дома в деревню. Колибабовка, район Леова, остальных 3 перевезти домой, в дом Кантарджи Н. 27.09.2022 сел за руль транспортного средства Caddy Inca, a.ф 2000, находясь вместе с Кантарджи Николаем, Раковчен Федором и Водинчаром Петром. Рядом со мной был Кантарджи Николае, а позади Раковчен Ф. и Водинчар П. Находясь примерно в 100 м от моего дома, навстречу мне двигался автомобиль модели Dacia Duster, который соединил мигалки, находящиеся навстречу мне.Я немедленно остановил транспортную единицу. К моей машине подошли двое милиционеров и представились, одного по имени Андрей, оба в форме. Меня спросили, если я пил какие-нибудь алкогольные напитки, и я сказал да. Меня спросили, есть ли на мне какие-либо документы, предъявив техосмотр, водительское удостоверение и т.д. Меня попросили выйти из машины, потому что а ней пахло алкоголем. Остальные 3-тоже вышли. Оба полицейских попросили меня пройти тест на алкотестер. Я согласился. До прохождения алкотестерной проверки мне не разъяснялись мои права и обязанности во время процедуры алкотестерной проверки. Двое милиционеров разговаривали со мной на госязыке, я не понимал, о чем они со мной разговаривают, дул 2-3 раза в драгере, окончательный результат не обрабатывался. До прохождения алкотестерной пробы мне не объяснили на доходчивом языке, на том языке, которым я владею, о методике алкотестерной проверки, как следует вводить прибор Драгера, держать его губами и как его следует дуть в Драгер аппарат, дул 2-3, как я понял, после чего коллеги из милиции связались и написали, что я отказываюсь проходить проверку*

алкотестером. Один из сотрудников милиции сообщил второму, что я отказался от теста на алкоголь. Какие-то документы оформлялись в моем присутствии, какие-то просили подписать, я сообщил, что ничего подписывать не буду. Сотрудники милиции сообщили; что меня отстраняют от управления транспортным средством, забрали у меня ключи и вышеуказанные документы, после чего транспортное средство отвезли на специальную стоянку. Процедура на месте заняла 1-1,5 часа. Вся беседа со мной на месте велась на государственном языке, которым я не владею. Вину не признаю, так как мне не объяснили, как пройти алкотестер, так как я не знал, как пройти алкотестер. Если бы-процедура была мне - правильно и подробно объяснена, я бы точно прошел тест на алкотестер".

Astfel ca varianta alternativă a laturii obiective a infracțiunii, componența de „refuz" de la testarea alcoolscopică și prelevarea probelor de sânge, poate fi prezentă în cazul în care conducătorul unității de transport prin diverse acțiuni *urmărește scopul de a se eschiva de la trecerea testării alcoolscopice*.

Prin definiție, refuzul pretins și incriminat inculpatului, vizată implica careva acțiuni concrete, realizate cu un scop clar definit și neechivoc de a nu trece testarea alcoolscopică. Or modalitatea de refuzare (prin ce acțiuni anume) urmează a fi probată cert, clar, fără careva dubii și neclarități.

Astfel, indică că acuzarea a prezentat instanței de judecată versiunea că pe data de 26.10.2022, indicată în rechizitoriu, prin careva „modalități neclare" inculpatul Ciolac B. ar fi refuzat de la testarea alcoolscopică și prelevarea probelor de sânge. În același timp, nici în ordonanța de punere sub învinuire și nici chiar în rechizitoriu, acuzarea nu a putut preciza care au fost acele acțiuni concrete prin care inculpatul Ciolac B. ar fi refuzat de la testarea alcoolscopică și prelevarea probelor de sânge, pentru stabilirea alcoolemiei. Nici cei 5 martori ai acuzării, audiați în fața instanței de judecată nu au putut preciza acest aspect, menționând că inculpatul ar fi refuzat, „doar de la testare alcoolscopică, fără a preciza clar prin ce anume ar fi fost realizate aceste acțiuni ale inculpatului (angajații INSP ai IGP al MAI) fie au indicat despre faptul că sub nici o formă și în nici un mod, inculpatul Ciolac B. nu a refuzat nici testarea alcoolscopică și prelevarea probelor de sânge.

Mai indică, că învinuirea urmează a fi una concretă (clară) atât pentru a putea aplica regulile de probațiune, pentru a stabili, ori nu a prezenta elementelor componente ale infracțiunii cât și pentru a oferi persoanei acuzate posibilități de a se apăra pe marginea acuzațiilor în materie penală aduse.

Totodată, chiar prin prisma componentei de infracțiune prevăzute de art. 264[1] alin. (3) CP, apărarea atestă, ca fiind esențiale și următoarele aspecte de fapt ale speței:

În cadrul audierii martorilor acuzării dar și inculpatului este cert că acesta a comunicat de câteva ori, la întrebările colaboratorilor de poliție, despre faptul că este de acord și dorește să treacă testarea alcoolscopică, este predispus la o astfel de procedură legală.

Susține că inculpatul nu a expus verbal nici un cuvânt despre faptul că nu ar dori, ar evita, ar tergiversa, în oarecare mod, procedura de testare alcoolscopică, același aspect este expus și de martorii acuzării.

Inculpatul a suflat de mai multe ori, așa cum a înțeles de la angajații de poliție, în etilotestul Drager, despre care fapt au comunicat toți martorii acuzării.

— în contextul probelor video și declarațiilor martorilor și inculpatului, este cert faptul că inculpatul de câteva ori la întrebarea colaboratorilor de poliție a accentuat despre faptul că va trece testarea alcoolscopică;

— Doar faptul ca inculpatul a suflat în aparatul Drager, în contextul în care nici unul dintre angajații de poliție, chiar în ședință de judecată, nu a explicat cum urmează a fi efectuată testarea alcoolscopică, așa cum a înțeles și nu a refuzat de la testarea alcoolscopică, nu este și nici nu poate fi considerată, sub nici o formă, ca o oarecare refuzare de la testarea alcoolscopică. Or exercitarea unui drept legal nu poate fi apreciată ca formă de comitere a unei infracțiuni (art. 51, 52 CP);

— Deci, conform celor menționate surpa, în acțiunile inculpatului se atestă cert lipsa refuzare de la testarea alcoolscopică și prelevarea probelor de sânge, ceea ce face imposibilă și existența faptului infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) CP.

— Deci, în nici un fel și sub nici o formă, în speță nu se atestă un refuz categoric a inculpatului de la testarea alcoolscopică, nemaivorbind de refuzul de la prelevarea probelor se sânge pentru stabilirea alcoolemiei.

Este important, că la materialele cauzei penale nu se regăsesc înscrisuri care ar confirma indubitabil dreptul agenților de circulație de a efectua testarea alcoolscopică a conducătorilor unităților de transport.

În speță, necătând la rigorile expuse de art. 126 alin. (1), art. 158 alin. (2) și 163 CPP, fără a dispune prin ordonanță motivată dar și fără a întocmi proces-verbal de ridicare (art. 260, 261 CPP), fără a dispune anexarea în condițiile legii a acestor „înscrisuri”, organul de urmărire penală, cu încălcarea esențială a

prevederilor CPP precitate, anexează la materialele dosarului penal două copii ale unor oarecare certificat de competență profesională și calibrare (f.d. 16, 17), care sunt expediate în instanța de judecată, fiind indicate în borderoul materialelor dosarului penal, nefiind autentificate copiile acestora de OUP, aceste înscrisuri fiind anexate fără ordonanță și proces-verbal de anexare.

Deci, prin prisma art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP, aceste piese ale dosarului sunt inadmisibile în calitate de mijloace de probă, urmează a fi declarate ca atare, excluse din materialele dosarului penal și nu pot fi puse la baza sentinței judecătorești.

Privitor la constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței procurorului în Procuratura r-nului Leova, Oleg Cernenchi din 03.11.2022 prin care, cu încălcarea dreptului la apărare a lui Ciolac Boris, a fost respinsă cererea privind renunțare de la serviciile (oricărui) avocat care acordă asistentă juridică garantată de stat, este relevant că:

Prin cererea din 03.11.2022, Ciolac Boris și-a expus expres voința de a renunța la serviciile oricărui apărător care acordă asistență juridică garantată de stat, cererea fiind scrisă integral și semnată de el personal, depusă fiind prin cancelaria IP Leova.

Indică că la data emiterii ordonanței din 03.11.2022, la materialele cauzei penale nu se atestau careva înscrisuri care ar confirma faptul că Ciolac B. nu posedă sau posedă, într-o măsură insuficientă, limba de stat.

Astfel, fără a dispune de careva înscrisuri confirmative, în contextul alegațiilor privind necunoașterea limbii de stat de Ciolac Boris, în mod eronat, este respinsă cererea acestuia privind renunțarea la serviciile avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat.

Practic, prin respingerea cererii de renunțare de la apărător, acuzarea nu face altceva decât „să impună” lui Ciolac Boris un apărător, ceea ce contravine substanței dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil.

Privitor la constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței din 07.11.2022, emisă de procurorul în Procuratura r-nului Leova, Oleg Cernenchi, prin care, în lipsa dovezii citării legale a învinuitului, este dispusă aducerea silită a acestuia, este relevant că legislația procesual-penală stabilește o serie de condiții indispensabile pentru asigurarea legalității acțiunilor și actelor organului de urmărire penală și procurorului, printre care o importanță deosebită o are acțiunea procesuală de citare.

Menționează că prin prisma art. 199 alin. (1) CPP, o condiție indispensabilă pentru aplicarea aducerii silite este anume citarea, în modul stabilit de lege, a persoanei care urmează a fi prezentă pentru efectuarea de acțiuni procesuale, fapt nerealizat (în genere) de procuror până la 07.11.2022. Or, emiterea ordonanței din 07.11.2022 privind aducerea silită a lui Ciolac B., este în speță o dovadă a unui abuz de drepturi procesuale, inadmisibilă conform legii.

La caz, se atestă faptul că ordonanța de punere sub învinuire din 04.11.2022, menționată supra, este lovită de nulitate procesuală absolută, ca fiind vădit contrară cadrului normativ procesual- penal, din următoarele motive.

Indică că în pofida faptului că ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă în speță la 04.11.2022 (o zi de miercuri), iar art. 282 alin. (1) CPP al RM direct dispune că înaintarea acuzării persoanei se face în termen de maxim 48 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire, acuzarea i-a fost înaintată lui Ciolac Boris tocmai la 07.11.2022 deci tocmai peste 9 zile de la momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire vizate.

Mai indică că Ciolac Boris, nici pentru date anterioare și nici pentru 04.11.2022 nu a fost citat în mod corespunzător pentru a se prezenta la careva acțiuni procesuale, contrar articolelor 235-243 CPP, nefiindu-i înmânată citație cu 5 zile anterioare până la efectuarea acțiunii procesuale vizate.

Chiar la 07.11.2022 când ordonanța de punere sub învinuire este comunicată „apărătorului" Zagaican Tudor, termenul de 48 de ore (care în speță expira la 06.11.2022) deja era expirat, ceea ce prin prisma art. 230 alin. (2) CPP dovedește clar nulitatea acestui act de procedură, care nu poate produce efecte juridice conform legii.

Susține că legislația procesual-penală stabilește o serie de condiții indispensabile pentru asigurarea legalității acțiunilor și actelor organului de urmărire penală și procurorului, printre care o importanță deosebită o are acțiunea procesuală de citare.

În condițiile art. 63, 281, 282 CPP, pentru înaintarea acuzării urmează că procurorul care conduce la caz urmărirea penală să dispună citarea persoanei vizate pentru prezentare, în scopul înaintării învinuirii, în condițiile art. 235-243 CPP care reglementează acțiunea procesuală de citare. Conform normelor procesuale menționate, urmează ca persoana care urmează a fi pusă sub acuzare, să fie citată cel puțin cu 5 zile anterior datei la care trebuie să se prezinte în fața procurorului,

iar citația acestuia urmează să conțină toate elementele prevăzute de CPP (art. 237 CPP).

Menționează că în ipoteza în care ar fi fost citat în mod corespunzător, cu 5 zile anterioare datei de 21.10.2022 (când expirau 48 de ore de la emiterea ordonanței de punere sub învinuire din 04.11.2022), Ciolac Boris ar fi dispus de suficient termen pentru a se prezenta, în acest sens, în fața procurorului care conduce urmărirea penală la caz.

Prin efectul încălcării flagrante a procedurii de înaintare a acuzării, nici ordonanța de înaintare a învinuirii nu poate produce în sensul legislației procesual-penale careva efecte juridice, or încălcările procedurii de înaintare a acuzării (contrar art. 282 CPP al RM) prin prisma art. 251 CPP nu pot fi înlăturate decât prin anularea ordonanței deplânse.

Susține că în context, deși pretinde că Ciolac B. nu ar poseda limba de stat, organul de urmărire penală încalcă rigorile legii privind asigurarea cu traducător a acestuia, efectuând acțiuni de urmărire penală (punerea sub învinuire și audierea învinuitului) în lipsa unui traducător autorizat conform legii.

În speță, în primul rând la materialele dosarului penal lipsesc careva acte care atestă faptul că Rabadji Oleg ar fi traducător autorizat, iar în al doilea rând nu se atestă careva acte care ar confirma faptul Procuratura raionului Leova, în executare și respectarea legii nr. 264 precitată nu ar fi putut contracta serviciile unui traducător autorizat.

În condițiile art. 6 apr. 3 lit. e): *„3. Orice acuzat are, în special, dreptul: e. să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nuînțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere”.*

Deci, se atestă cert faptul că încălcarea gravă a procedurii de punere sub învinuire și audierea ca învinuit a lui Ciolac Boris atestă nulitatea procesuală a acestor acțiuni și acte procesuale care și ordonanței de punere sub învinuire din speță, viciindu-le prin prisma art. 251 alin. (2) CPP cu nulitatea procesuală absolută.

Privitor la constatarea nulității absolute (anularea) ordonanței din 03.11.2022, emisă de ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Leova, Victor Camerzan, prin care, în lipsa dovezii citării legale, este dispusă aducerea silită a lui Ciolac Boris este relevant că:

La 03.11.2022 prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul SUP a IP Leova, Victor Camerzan, în lipsa citării învinuitului conform rigorilor CPP este dispusă aducerea silită a acestuia.

Legislația procesual-penală stabilește o serie de condiții indispensabile pentru asigurarea legalității acțiunilor și actelor organului de urmărire penală și procurorului, printre care o importanță deosebită o are acțiunea procesuală de citare.

În condițiile art. 63, 281, 282 CPP, pentru a asigura prezența persoanei acuzate de comiterea unei infracțiuni, procurorul care conduce la caz urmărirea penală să dispună citarea persoanei vizate pentru prezentare, în scopul înaintării învinuirii, în condițiile art. 235-243 CPP care reglementează acțiunea procesuală de citare.

Conform normelor procesuale menționate, urmează ca persoana care urmează a fi pusă sub acuzare, să fie citată cel puțin cu 5 zile anterior datei la care trebuie să se prezinte în fața procurorului, iar citația acestuia urmează să conțină toate elementele prevăzute de CPP (art. 237 CPP).

Indică că prin prisma art. 199 alin. (1) CPP, o condiție indispensabilă pentru aplicarea aducerii silite este anume citarea, în modul stabilit de lege a persoanei care urmează a fi prezentă pentru efectuarea de acțiuni procesuale, fapt nerealizat (în genere) de ofițerul de urmărire penală până la 03.11.2022. Or, emiterea ordonanței din 03.11.2022 privind aducerea silită a lui Ciolac B., este în speță o dovadă a unui abuz de drepturi procesuale, inadmisibilă conform legii.

Astfel, pentru a înlătura abaterile menționate supra, se impunea intervenția procurorului care conduce la caz urmărirea penală, pentru anularea ordonanței din 03.11.2022 emisă ilegal.

Mai indică că în sensul celor menționate, prin prisma art. 299^1 și 299^2 CPP se impunea intervenția procurorului ierarhic superior celui emitent în sensul supunerii controlului legalității și anulării ordonanței deplânse, dar și procurorului care conduce urmărirea penală, conform art. 298 CPP; în scopul remedierii încălcărilor procesuale descrise suprapuși restabilirii drepturilor grav încălcate, ale lui Ciolac Boris - fapt nerealizat însă, ceea ce impune intervenția judecătorului de instrucție, în condițiile legii, prin prisma art. 313 CPP.

Apărarea, în cadrul cercetării judecătorești, a solicitat emiterea unei demers (încheiere) privind reclamarea de la S.R.L. „Labromed Laborator” (I.D.N.O.:/c.f: 1012600001177, Adresa (legală): mun. Chișinău, bd. Cuza-Voda 30/1, ap.(of.) 18,

Adresa (fizică): mun. Chișinău, str. Academiei, 5, of. 228, E-mail: labormed@mail.md, labromed.laborator@gmail.com) a următoarelor informații/înscrisuri necesare în scopul reprezentării lui Ciolac Boris în cadrul cauzei menționate și anume: care acte concrete (cu indicarea normelor, punctelor, subpunctelor) acordă dreptul S.R.L. „Labromed Laborator" (angajaților acesteia) de a efectua pregătirea terților în calitatea de formator pentru instruirea angajaților colaboratori de poliție pentru folosirea etilotestelor Drager 6810, 6820. Expedierea copiilor, conforme originalelor, ale tuturor actelor confirmative în acest sens; expedierea tuturor actelor care atestă dacă D-nul Serghei Rabii (angajatul IGP al MAI) a trecut careva cursuri de pregătire profesională pentru a putea pregăti (la rândul său) – alți colaboratori de poliție pentru folosirea etilotestelor Drager 6810, 6820, pentru perioada anului 2022. De la I.M.S.P. „Dispensarul Republican de Narcologie" - (adresa: mun. Chișinău, sec. Rîșcani, str. Pruncul Ion, 8, tel.: (022) 29-35-84) a următoarelor informații/înscrisuri necesare în scopul reprezentării intereselor lui Ciolac Boris în cadrul cauzei menționate și anume: Copiile conforme originalelor ale tuturor actelor care atestă instruirea, în calitatea de inspector al controlului treziei în privința lui Rabii Serghei, în cadrul IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie"; De la Inspectoratul General al Poliției (Adresa: mun. Chișinău, str. Tiraspol, nr. 11/1, tel: +373 (22) 868-112, fax: +373 (22) 868-114, e- mail: igp@aigp.gov.md). a următoarelor informații/înscrisuri necesare în scopul reprezentării intereselor lui Ciolac Boris în cadrul cauzei menționate și anume: Care acte normative interne (regulamente, instrucțiuni, ordine etc.) reglementează concret procedura de instruire a colaboratorilor IGP al MAI pentru efectuarea testării alcoolscopice cu utilizarea aparatului etilotest Drager? Expedierea copiilor actelor normative vizate; Care instituție efectuează instruirea colaboratorilor IGP al MAI pentru efectuarea testării alcoolscopice cu utilizarea aparatului etilotest Drager? Ce acte (concrete) se întocmesc pentru a evidenția realizările cursurilor de instruire în acest sens? Ce acte se întocmesc pentru a dovedi faptul instruirii Colaboratorilor IGP al MAI pentru efectuarea testării alcoolscopice cu utilizarea aparatului etilotest Drager? Dacă pentru perioada anului 2022, colaboratorii INSP al IGP al MAI, Marian Ilie și Ciorbă Petru, au trecut pregătirea profesională pentru utilizarea aparatului etilotest Drager 6810, 6820 și dacă da când și pentru ce perioadă anume? În cadrul cărei instituții, în ce perioadă de timp și de cine (concret) au fost instruiți Marian Ilie și Ciorbă Petru conform celor expuse mai sus? Expedierea copiilor, conforme originalelor,

de pe toate actele deținute de IGP al MAI sau structurile acesteia (INSP al IGP al MAI - care atestă instruirea profesională menționată supra în privința colaboratorilor de poliție Măria Ilie și Ciorbă Petru.

Susține că înscrisurile și informațiile invocate supra vizează în mod direct aspectele privind procedura de metrologie a aparatelor Drager și de pregătire a angajaților IGP al MAI pentru a le folosi, aspecte esențiale pentru justa examinare a prezentei cauze, negate de partea apărării, iar neprezentarea acestora la interpelările avocatului, impune reclamarea lor de la autoritățile care urmează a dispune de astfel de informații.

La interpelările depuse de partea apărării, apărarea a fost informată de IGP al MAI de colaboratorii de poliție din speță ar fi fost instruiți de către inspectorul control treziei, Rabii Serghei care la rândul lui ar fi fost pregătit de IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie". Ulterior, aceeași entitate expune că Rabii Serghei ar fi fost instruit de SRL „Labromed Laborator".

În condițiile în care, SRL „Labromed Laborator" este un simplu importator de aparate etilotest Drager, fără existența unui temei legal (stabilit prin lege sau acte subordonate legii) apărarea a pledat pentru reclamarea de la SRL „Labromed Laborator" a informațiilor privind temeiul legal și factual, (prezentarea de copii de pe înscrisurile confirmative) care ar justifica pregătirea profesională a numitului Rabii S. pentru instruirea angajaților IGP pentru folosirea etilotestelor menționate.

Necătând la aspectele menționate mai sus, contrar art. 6 par. 1 al CEDO; art. 157 CPP, deși apărarea prin prisma art. 53 al Legii cu privire la avocatură, nr. 1260-XV din 19.07.2002, a realizat toate acțiunile posibile pentru dobândirea înscrisurilor și informațiilor solicitate - prima instanță - printr-o încheiere protocolară, motivată verbal neclar, reținând eronat lipsa temeiului de drept a acestei cereri dar și o oarecare „nedemonstrare a imposibilității dobândirii acestor informați și înscrisuri" (motivare absolut contradictorie - or, prima instanță fie reținea că nu există temei drept al unei astfel de cereri, ceea ce exclude motivarea privind „imposibilitatea prezentării acestor informații și înscrisuri", fie reținea că această cerere este motivată și se referea la „imposibilitatea dobândirii acestor informații și înscrisuri", cu alte cuvinte însuși lipsa temeiului de drept este incompatibilă cu „nedemonstrarea imposibilității dobândirii informații și înscrisurilor solicitate" - instanța de judecată practic contrazicându-se pe sine însuși în motivarea propriei încheieri).

Emițând încheierea menționată supra, prima instanță a negat dar și a ignorat sarcina stabilirii adevărului în procesul penal, dar și sarcina elucidării tuturor circumstanțelor cauzei penale - încălcând astfel dreptul la un proces echitabil al apărării.

Pe marginea chestiunii privind dispunerea expertizei tehnico-informaționale vizate în prezenta cauză, sunt relevante următoarele:

La caz, este relevant că acțiunile de documentare a pretinsului caz de conducere a unității de transport în stare de ebrietate, a avut loc într-un interval de timp cu mult mai mare de circa o oră, incluzând aspectele de fapt care au avut loc în or. Iargara, r-nul Leova etc.

Consideră că din motive dubioase, o parte mai mult decât considerabilă a acestor evenimente nu a fost elucidată prin anexarea înregistrărilor video de către colaboratorii de poliție.

De asemenea, este important și aspectul că filmările vizate probabil au fost efectuate de camerele video din dotarea colaboratorilor de poliție vizați. Înregistrările video anexate la materialele cauzei penale vizate au un caracter secvențial, sunt rupte dintr-un context mult mai larg, iar anexarea acestora în formă descrisă mai sus, denotă caracterul tendențios al urmăririi penale în privința inculpatului (se anexează exclusiv acele secvențe video care ar avantaja versiunea expusă de acuzare).

Indică că nici unul dintre martorii acuzării nu au putut comunica instanței de judecată cu ce utilaj anume, când, în ce circumstanțe concrete, cum a copiat și transmis anume OUP înregistrările video vizate, aspect care impunea dispunerea expertizei solicitate, pentru stabilirea adevărului în prezenta cauză.

Totodată nu există o claritate dacă înregistrările video vizate au fost supuse unor prelucrări cu careva programe soft, dacă au fost decupate (tăiate) dintr-un volum mai mare de înregistrări video, dacă intervențiile vizate afectează aspectul probatoriu al acestora etc.

Astfel, se impune, în mod imperios de a dispune la caz expertiza judiciară tehnico-informațională pentru a elucida toate aceste aspecte de fapt ale speței, care au un rol esențial pentru justa examinare a cauzei penale vizate în instanța de fond. Or, un răspuns compatibil cu sarcinile procesului penal în acest sens, poate fi oferit doar în cadrul unei expertize judiciare, în care experții judiciari (care dispun de cunoștințe temeinice în acest sens) vor putea elucida, în limita competențelor lor, aspectele de fapt descrise supra.

Toate aceste aspecte au fost ignorate însă de prima instanță prin respingerea cererii privind dispunerea expertizei tehnico-informaționale solicitate de apărare.

Prin prisma cadrului normativ precitat de organul de urmărire penală nu au fost acumulate, în condițiile legii, probe care ar putea dovedi incontestabil faptul că Ciolac B. ar fi refuzat, la 22.10.2022, în circumstanțele indicate în rechizitoriu, de la efectuarea testării alcoolscopice, fapt care denotă lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art. 264 ind. 1 alin. (3) CP în acțiunile acestuia.

Menționează că în contextul celor menționate supra, punând în prim plan garanțiile de care dispune Ciolac Boris conform art. 6 par. 2 al CEDO și practicii CtEDO citată supra având în vedere valența principiului legalității conform art. 3 CP și art. 7 CPP ținând cont de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 ind. 1 alin. (3) CP, este cert că un element indispensabil al laturii obiective a acestei infracțiuni și anume refuzul de la testarea alcoolscopică și prelevarea probelor de sânge din partea conducătorului unității de transport, nu a fost probată în speță, context în care apărarea pledează pentru achitarea acestuia pe marginea învinuirii aduse, aspect care nu a fost probat prin probe legal-dobândite și util-administrate, și în astfel de condiții având în vedere abaterile menționate mai sus, apărarea pledează pentru casarea sentinței recurate, cu rejudecarea cauzei penale vizate în prima instanță, or erorile admise un pot fi corectate în instanța de recurs.

La 25 iulie 2024 cauza a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Comrat. (f.d.79, vol. II)

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*. *Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la 26 iulie 2024, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, potrivit căruia s-a acordat acestora termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs, cu informarea părților că cauza va fi examinată la 31 octombrie 2024. (f.d.82, vol. II)

La 02 august 2024 de la acuzatorul de stat, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului Leova Alexandru Priguza a parvenit referință la cererea de recurs declarată de către avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris, prin care a solicitat respingerea recursului depus ca fiind neîntemeiat și

menținerea sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 09 iulie 2024. (f.d.84-86, vol. II)

În susținerea referinței a indicat că sentinţa nominalizată supra este întemeiată şi urmează a fi menținută ca legală.

În acest sens, analizând mijloacele de probă administrate şi cercetate în cadrul cercetării judecătorești prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală şi anume, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, conchide că instanţa de judecată corect a ajuns la concluzia că în şedinţa de judecată s-a dovedit vinovăţia inculpatului Ciolac Boris, deoarece în acţiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin. (3) Cod penal, „*refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică*”. Astfel, cu referire la elementele infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal, urmează a se indica următoarele:

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (3) CP RM îl formează relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 RCR, *conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei*. La rândul său, art. 18 al Legii privind siguranţa traficului rutier stabileşte, printre altele, că, *pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.*

Datorită specificului său, infracțiunea specificată la art. 264^1 alin. (3) CP RM nu are nici obiect material, nici victimă.

În ce privește *latura obiectivă* a acestei infracțiuni, ea are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe narcotice, psihotrope şi/sau de alte substanțe cu efecte similare; 2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, şi anume - mijlocul de transport în sensul art.132 CP RM.

În ce privește *subiectul infracțiunii* prevăzute la alin. (3) art. 264[1] CP RM, acesta este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport. Dacă se face conexiune cu cele specificate la alin.(4) art.264[1] CP al RM, se ajunge la concluzia că subiectul infracţiunii specificate la alin.(3) art. 264[1] CP RM este o persoană care deţine permis de conducere şi nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, însă *refuză, se împotrivește sau se eschivează de la testarea alcoolscopică*.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) Cod penal se caracterizează prin intenţie directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul îşi dă seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sale şi doreşte să conducă mijlocul de transport, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe narcotice, psihotrope şi/sau de alte substanţe cu efect similar.

Subsecvent, e de menţionat că instanţa corect a atestat faptul că cerinţa esențială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la alin. (3) art. 264[1] Cod penal este ca, în timpul conducerii mijlocului de transport, făptuitorul să se afle în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe narcotice, psihotrope şi/sau de alte substanţe cu efecte similare, dar nejustificat a refuzat şi s-a eschivat de la testarea alcoolscopică.

Astfel, consideră că prin cumulul probelor cercetate în cadrul şedinţei de judecată se demonstrează că *la 26.10.2022, în jurul orelor 23:40, inculpatul Ciolac Boris a condus mijlocul de transport de model „Seat Inca”, cu n/î *****, a refuzat, s-a eschivat de la testarea alcoolscopică*.

Cu referire la cererea apărătorului Șcheau Igor cu privire la constatarea nulităţii absolute a ordonanţei de punere sub învinuire din 04.11.2022 şi plângerea avocatului Șcheau Igor din 19.11.2022 depusă în temeiul art.299[1] şi 299[2] Cod de procedură penală, în interesele lui Ciolac Boris, care la 28.11.2022, a fost respinsă de către procurorul-şef al Procuraturii raionului Leova, Eduard Panea.

Indică că în contextul acestor rigori de drept, procurorul-şef corect a stabilit că partea apărării solicită anularea ordonanţei din 04.11.2022 emisă de procurorul în procuratura raionului Leova, Cernenchi Oleg, prin care s-a respins plângerea avocatului Șcheau Igor privind anularea ordonanței din 04.11.2022 privind recunoașterea în calitate de învinuit a lui Ciolac Boris şi ordonanței din 17.11.2022 privind respingerea plângerii împotriva ordonanței din 04.11.2022 privind recunoașterea ca învinuit a lui Ciolac Boris. În motivarea plângerii a invocat, că la

26.10.2022, în procesul de documentare a cauzei penale, la 04.11.2022, de către acuzare a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Ciolac Boris. Astfel, invocă că termenul de 10 zile expus în art.63 CPP, în care Ciolac Boris putea fi menținut în calitate de bănuit a expirat la 06.11.2022, or, în speţă, până la 06.11.2022, Ciolac Boris urma a fi recunoscut în calitate de învinuit, fie scos de sub urmărire penală.

Examinând plângerea în raport cu materialele cauzei penale şi, raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, procurorul-şef al Procuraturii raionului Leova, Eduard Panea, a apreciat corect că plângerea părţii apărării este drept neîntemeiată şi urmează a fi respinsă integral, or, la materialele cauzei penale nu se atestă nici un act procesual prin care a fost aplicată măsura preventivă - înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport în privinţa inculpatului Ciolac Boris. Având în vedere cele menţionate, procurorul-şef al Procuraturii raionului Leova, Eduard Panea, a considerat asupra necesităţii de a respinge plângerea avocatului Şcheau Igor, depusă în temeiul art. 299^1, 299^2 Cod de procedură penală, în interesele învinuitului Ciolac Boris.

Referitor la alegația părții apărării că „în ipoteza în care în aerul expirat de persoana testată este depistată o concentraţie de valori de alcool etilic care corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat, urmează a fi propus conducătorului unităţii de transport de a trece examinarea medicală pentru stabilirea concentraţiei de alcool în sânge (alcoolemiei). Doar în cazul în care persoana refuză de a trece examinarea medicală se consideră că rezultatul testării alcoolscopice este unul definitiv şi poate fi folosit ca probă a stării de ebrietate cu grad avansat a conducătorului unităţii de transport. În același sens, refuzul persoanei de la examinarea medicală urmează a fi consemnat expres şi cert în conținutul procesului-verbal de constatare a conducerii unității de transport în stare de ebrietate, prin semnătura persoanei sau prin consemnarea acestui refuz în prezența martorilor (alții decât colaboratorii de poliție, care persoane interesate pe linia de serviciu, în astfel de cazuri)”, consideră că instanța de judecată corect a apreciat-o critic din următoarele considerente.

Indică că potrivit art. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009) testarea alcoolscopică - acţiunile angajatului Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul

corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic.

Conform art. 9 al Regulamentului, testarea alcoolscopică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajaţii Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei" şi alţii), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

În conformitate cu prevederile art. 11 al Regulamentului persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice este obligată: a) să verifice starea funcţională a aparatului etilotest; b) să informeze subiectul despre faptul că urmează a fi testat la existenţa vaporilor de alcool în aerul expirat; c) să explice persoanei testate procedura testării alcoolscopice; d) să respecte instrucţiunile privind ordinea testării alcoolscopice şi normele sanitaro-igienice, desigilând dispozitivul de protecţie (muştiucul) în prezenţa examinatului; e) să extragă pe suport de hârtie rezultatul măsurării, să-l completeze cu datele necesare şi să-l aducă la cunoştinţa subiectului testat contra semnătură, cu anexarea ulterioară la procesul-verbal de constatare a contravenţiei. În cazul refuzului subiectului testat de a semna extrasul cu rezultatul testării va face menţiunea respectivă; f) să explice subiectului dreptul de a contesta, în caz de dezacord, rezultatul testării alcoolscopice; g) să conducă subiectul, în cazul în care concentraţia de alcool în aerul expirat corespunde stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie, la o instituţie medicală abilitată pentru efectuarea examinării medicale şi acordarea asistenţei narcologice necesare.

În temeiul art. 13 al Regulamentului, persoana testată alcoolscopică, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscopică. În speţa normelor legale citate supra, instanţa de judecată stabilește, că examinarea medicală în scopul stabilirii stării de ebrietate se efectuează doar în cazul contestării rezultatului testării alcoolscopice, astfel în sensul dat, organul de constatare are obligația de a însoţi contestatorul la instituţia

medicală în vederea efectuării examinării medicale. Prin urmare alegaţiile părţii apărării că agentul constatator a avut obligația de a-l escorta pe inculpat la instituția medicală în vederea efectuării examenului medical, nu sunt fondate, or, acesta în momentul testării alcoolscopice nu a contestat rezultatul şi nu a solicitat o asemenea procedură.

Potrivit art.94 alin.(2) Cod de procedură penală, *constituie încălcare esenţială a dispoziţiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influenţat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.*

În acest sens, instanţa de judecată corect a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate careva circumstanţe care ar duce la neveridicitatea înscrisurilor contestate. La fel, instanţa de judecată a atras atenţia că conform listei probelor anexată la rechizitoriu, acuzarea a indicat în calitate de probă doar procesul-verbal de constatare a infracțiunii (în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate) prin care s-a constatat că Ciolac Boris a refuzat efectuarea examenului alcooltest, probă care instanța consideră că a fost administrată fără careva încălcări stipulate în art.94 Cod de procedură penală, sarcina probei fiind pusă în seama subiectului care invocă inadmisibilitatea. Or, art.94 Cod de procedură penală stipulează neadmiterea probelor şi excluderea acestora din dosar, dar nu a mijloacelor de probă. În cadrul dispoziţiilor care reglementează desfășurarea procesului penal, normele privitoare la instituţia procesuală a probelor prezintă o deosebită importanţă, atât pentru faptul că ele sunt strâns legate de stabilirea stării de fapt a infracțiunilor, cât şi pentru aceea că, în cea mai mare parte a procesului, se pun probleme legate de utilizarea probelor în proces, fiind necesar stabilirea criteriilor privind inadmisibilitatea probelor. Sau, legislaţia RM, prevede expres categoriile de probe ce nu pot fi utilizate în procesul penal, precum şi faptul că informaţiile obţinute din aceste categorii de probe la fel vor fi excluse, astfel asigurându-se garanțiile procesuale cu privire la drepturile persoanei în proces.

Menționează că instanţa corect a relevat că nu reţine argumentul avocatului Igor Şcheau precum că în cauza penală supusă judecării nu există probe care ar dovedi faptul că inculpatul a refuzat, s-a eschivat de la testarea alcoolscopică. La fel, atât prin declaraţiile martorilor acuzării audiaţi în faţa instanţei, cât şi prin

DVD-R cu înregistrarea video, cercetat în cadrul şedinţei de judecată se demonstrează că Ciolac Boris a refuzat şi s-a eschivat de la testarea alcoolscopică. În acest context, instanţa corect a reţinut în calitate de probă DVD-R anexat la materialele cauzei în calitate de corp delict, or, înregistrările video se confirmă şi prin alte probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată. Prin urmare, nu există dubii cu privire la veridicitatea acestora.

Așadar, instanța de judecată corect a apreciat critic afirmațiile părții apărării privind achitarea inculpatului, considerându-le ca un mijloc de apărare, deoarece sunt combătute de alte probe, care demonstrează vinovăția inculpatului.

La fel, instanța de judecată corect a statuat asupra aplicării inculpatului Ciolac Boris a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În asemenea circumstanțe, statuează asupra faptului că recursul depus de către avocatul Şcheau Igor împotriva sentinţei judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 09 iulie 2024 urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat ajunge la concluzia că recursul înaintat de către avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 09 iulie 2024 urmează a fi admis cu casarea parțială în partea stabilirii pedepsei a sentinței atacate, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, *termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunţării hotărârii.*

Colegiul judiciar consideră că, recursul înaintat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris este depus în termen, luând în considerație că, sentința judecătoriei Cimișlia, sediul Leova a fost pronunțată la 09 iulie 2024 (f.d. 54-65, vol. II), iar recursul a fost depus la 18 iulie 2024. (f.d.68-78, vol. II)

În conformitate cu art. 427 alin. (1) pct.1 Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentinţele pronunţate de judecătorii privind infracţiunile uşoare pentru săvârşirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non-privativă de libertate*.

Potrivit prevederilor art. 448 Cod de procedură penală, *judecând*

recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 2), lit. b) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral și rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului*.

Circumstanțele care permit admiterea recursului și pronunțarea unei noi hotărâri au fost stabilite și constau în următoarele.

Din materialele cauzei penale se atestă că prin sentința judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din ***09 iulie 2024*** inculpatul Ciolac Boris Zaharii s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal şi s-a condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa în formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că **Ciolac Boris Zaharii**, la 26.10.2022, în jurul orelor 23:40, conducând autoturismul de model „Seat Inca” cu numărul de înmatriculare *****, pe strada centrală din satul Colibabovca, raionul Leova, a fost stopat de către colaboratorii INSP, Marian Ilie și Ciorbă Petru care în timpul verificării actelor purtând discuții cu conducătorul mijlocului de transport, de la ultimul se simțea miros specific de alcool din cavitatea bucală, astfel, de către colaboratorii de poliție i-a fost propus conducătorului Ciolac Boris Zaharii pentru a efectua examenul alcooltest în vederea aprecierii gradului de ebrietate cu aparatul „Drager”, însă acesta a refuzat și s-a eschivat de la efectuarea examinării alcoolscopice.

Astfel, acțiunile lui Ciolac Boris Zaharii, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 264[1] alin.(3) Cod penal, după indicii *,,Refuzul și eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei”*.

Recurentul avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris în cererea de recurs invocă nulitatea absolută a ordonanței din 03.11.2022, prin care a fost respinsă cererea privind renunțarea de la serviciile (oricărui) avocat care acordă asistență juridică garantată de stat; constatarea nulității absolute a ordonanței din 07.11.2022 prin care s-a dispus aducerea silită a inculpatului;

constatarea nulității absolute a ordonanței din 04.11.2022 privind punea sub învinuire a lui Ciolac Boris; constatarea nulității absolute a ordonanței din 24.11.2022 prin care plângerea împotriva ordonanței din 03.11.2022 a fost respinsă; constatarea nulității absolute a ordonanței din 03.11.2022 prin care a fost dispusă aducerea silită a cet. Ciolac Boris, instanța de recurs relevă următoarele.

Potrivit încheierii judecătorului de instrucție a judecătoriei Cimișlia din 10 ianuarie 2023 (f.d.126-127, vol. I), legalitatea ordonanțelor procurorilor menționate supra au fost supuse controlului judiciar, judecătorul a dat o apreciere motivelor plângerii declarate în ordinea art. 313 CPP al RM, alegațiile plângerii fiind identice cu cele indicate în cererea de recurs, prin urmare Colegiul judiciar, atestă că recursul în partea anulării ordonanțelor procurorilor este nefondat.

Astfel, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul judiciar constată că opțiunea primei instanțe n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale, n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul judiciar consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Ca temei de achitare a inculpatului, apărarea invocă lipsa elementelor infracțiunii, prevăzute de art. 264^1 alin. (3) CP al RM, în privința inculpatului Ciolac Boris, adică aspectul că inculpatul nu a refuzat de la efectuarea testării alcoolscopice și prelevarea probelor de sânge.

Colegiul judiciar ca şi instanţa de fond găseşte declarative aceste argumente, or, atât prin declarațiile martorilor audiați în fața instanței, cât și prin CD-ul cu înregistrarea video cercetat în cadrul ședinței de judecată se demonstrează că Ciolac Boris a suflat în aparatul „Drager”, însă nu în modul corespunzător, iar ulterior a refuzat de a mai sufla în aparatul ”Drager”.

Astfel, Colegiul judiciar din probele enunţate deduce că inculpatului Ciolac Boris fiindu-i explicată procedura de testare și modalitatea de suflare continuă în aparatul „Drager”, ultimul nu se conforma. Astfel, fiind stabilit faptul eschivării de la testarea alcoolscopiscă, iar ulterior a refuzat categoric să mai treacă procedura de testare alcoolscopică.

Prin urmare, Colegiul apreciază critic alegațiile părții apărării, care invocă că „*în sensul aspectelor de fapt ale speței, rezultă că nu au fost acumulate probe care a demonstra faptul că Ciolac Boris ar fi refuzat de la efectuarea testării*

alcoolscopice din speță sau de la prelevarea probelor de sânge pentru stabilirea alcoolemiei".

În speţă, vina inculpatului Ciolac Boris privind eschivarea și refuzul de la efectuarea testării alcoolscopice a fost demonstrată pe deplin, temei de achitare a acestuia, Colegiul judiciar nu a stabilit.

Astfel, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa principală, Colegiul judiciar notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală. La fel de către prima instanța au fost soluționate chestiunile privind: *dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea.*

În lumina celor expuse, prin prisma probelor cercetate, Colegiul accentuează că dubiul judiciar a fost înlăturat, temeinicia vinovăției inculpatului Ciolac Boris de comiterea infracțiunii imputate a fost justificată prin probe pertinente și concludente și instanţa de fond corect a pronunţat sentinţa de condamnare.

Conform prevederilor art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

În conformitate cu prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa*

pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit principiului individualizării pedepsei (articolul 7 din Codul penal) și criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute în alin.(1) a articolului 75 din Codul penal, instanța aplică pedeapsa ținând cont de natura și gradul de vătămare a infracțiunii săvârșite, motivul și scopul infracțiunii, identitatea făptuitorului, natura și amploarea prejudiciului cauzat, împrejurările care atenuează sau agravează responsabilitatea și impactul pedepsei aplicate asupra îndreptării făptuitorului, precum și condițiile de viață ale familiei sale.

Categoriile de pedepse aplicate persoanelor fizice sunt stabilite în Codul penal într-o anumită ordine, și anume: de la cea mai blândă - o amendă - la cea mai severă - închisoare pe viață.

Colegiul reține că, în sensul cerințelor aliniatului (2) a art. 75 Cod penal, o pedeapsă mai severă dintre alternativele prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii în cauză se atribuie numai dacă pedeapsa mai blândă specificată în sancțiunile articolului în cauză nu asigură realizarea scopului pedepsei.

În astfel de circumstanțe, de fiecare dată instanța de judecată în hotărârea sa urmează să argumenteze temeiul care nu permite într-o situație concretă aplicarea unei pedepse mai blânde prevăzute în sancțiunea articolului respectiv.

E de menționat că gradul de severitate a pedepsei pentru persoanele fizice se determină conform calificării categoriilor de pedepse invocate în art.62 Cod penal.

Conform prevederilor art.385 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârşită*.

Potrivit prevederilor art.394 alin.(1) pct.2) și 3) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinţei de condamnare trebuie să cuprindă: probele pe care se întemeiază concluziile instanţei de judecată şi motivele pentru care instanţa a respins alte probe; indicaţii asupra circumstanţelor care atenuează sau agravează răspunderea*.

Colegiul învederează faptul că Cioac Boris, după cum a fost menționat supra a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este o infracțiune *ușoară*.

Este de menţionat că norma art. 264^1 alin. (3) Cod penal, infracţiune de care a fost recunoscut vinovat Cioac Boris, la data comiterii infracţiunii prevedea

pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului Cioac Boris, instanţa de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului și anume că acesta anterior a fost judecat, nu este la evidenţă la medicul narcolog sau psihiatru și se caracterizează pozitiv.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art.76 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art.77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, legate de rolul vinovatului la săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, punând în coroborare lipsa circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, pericolul social-sporit al infracțiunii comise, lipsa în acțiunile inculpatului a circumstanțelor atenuante excepționale, Colegiul concluzionează că instanţa de fond corect a ajuns la concluzia că inculpatul Cioac Boris urmează a fi condamnat în comiterea infracțiunii imputate la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Distinct de cele menționate, la caz Colegiul remarcă că, sunt temeiuri de casare a sentinţei în partea stabilirii pedepsei, pentru temeiurile ce preced.

Potrivit prevederilor 332 alin.(5) Cod de procedură penală, *în cazul prevăzut la art.275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit*.

Instanța de recurs ajunge la concluzia că la caz în lipsa unei cereri din partea inculpatului cu acordul de încetare a procesului pentru temeiul indicat, inculpatul Ciolac Boris urmează de liberat de pedeapsă în temeiul art. 389 alin.(4) pct.3) Cod procedură penală, din motivul expirării termenului de prescripție.

Conform prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penal, *sentinţa de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal,* ***cu liberarea de pedeapsă*** *în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie*.

Potrivit prevederilor art.60 alin.(1) lit. a) și alin.(2) Cod penal (în vigoare la 26.10.2022), *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat 2 ani de la săvârşirea unei infracţiuni uşoare. Prescripţia*

curge din ziua săvârşirii infracţiunii şi până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată.

Prin urmare, în speță, instanța de recurs va reține că inculpatul Ciolac Boris a comis infracțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (3) Cod penal, la 26 octombrie 2022, iar, termenul de atragere la răspundere penală a expirat la 26 octombrie 2024. Colegiul relevă că deși inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, care constituie o faptă prejudiciabilă prevăzută de Legea penală, pasibilă de răspundere penală, inculpatul urmează a fi liberat de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Aferent circumstanțelor descrise supra, ținând cont că în speță a fost identificat un temei de liberare de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris, urmează a fi admis din alte motive, cu casarea sentinței, inclusiv din oficiu, or prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 2) lit. b) Cod procedură penală, Colegiul judiciar va admite recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 09 iulie 2024, casând parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea casată.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 60 Cod penal al RM, art. 437, 448, art. 449 alin. (1), pct. 2) lit. b) Cod procedură penală al RM,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Ciolac Boris.

Se casează parțial sentinţa judecătoriei Cimişlia, sediul Leova din 09 iulie 2024 în cauza penală în privința lui Ciolac Boris de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod Penal în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

Ciolac Boris recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal, se liberează de pedeapsa sub formă de 220 (două sute douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în legătură cu expirarea prescripției răspunderii

penale.

În rest sentința instanței de fond se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de ședință, judecător:	Judecător:	Judecător:
Starciuc Ștefan	Colev Grigori	Fujenco Dmitrii